Mizah

Yerinde Taşlarımız !

— Elimizdeki bir kaç taşla oynuyoruz !

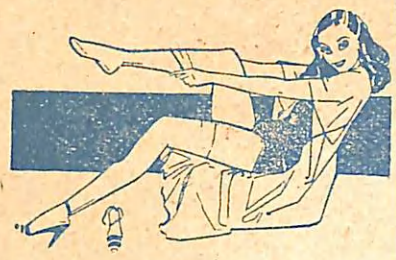

FIKRALAR

İşin doğrusu

Bir ricacı müdür beyi evinde görmeğe gelmişti. Hizmetçi haber vermeğe yukarı çıktı. Müdür bey:

— Beklesin, beş dakikaya kadar geliyorum, dedi.

Hizmetçi: "Peki efendim" deyip gitmek üzereyken müdür beyin karısı atıldı:

— Beş dakikaya kadar olmaz, "yarım saat sonra inecekmiş" de.

Kocası itiraz etti:

— Hayır, beş dakikaya kadar inerim.

Bu sefer karısı hizmetçiye daha şiddetle bağırdı:

— Yarım saate kadar inecek, git övle söyle.

Müdür bey hizmetçiyi kolundan tuttu:

— Bana bak, dedi. Bu evde kimin sözü geçerse onun dediğini söyleyeceksin, anladın mı?

Hizmetçi:

— Anladım, efendim, dedi. "Yarım saate kadar inecekmiş", diyeceğim...

Tenbih

Kadın sokağa çıkıyordu. Kocasına:

— Sen çocuklara gözkulak ol, emi kocacığım? dedi. Yaramazlık edip yangın falan çıkarmasınlar.

Sonra çocuklara döndü:

— Siz de babanıza dikkat edin, çocuklar. Kaşla göz arasında meyhaneye gitmesin. Ben şimdi geliyorum.

Şapkacıda

Bayan Güzide Sabri şapkacıya gitmişti. Başına bir şapka giymiş, aynanın önünde yüzüne bakıyor, dükkân sahibinin şapkanın güzelliği hakkında döktüğü dilleri dinliyordu, bir aralık:

— Canım, dedi, bu şapka hiç hoşuma gitmedi, bütün yüzümü kapatıyor:

Şapkacı cevap verdi:

— Tam sizin için efendim. Çok yakıştı vallahi!

Nereden biliyormuş?

Çocuk, sokaktan geçen çikolata renkli koşucu Besim'i gösterdi:

— Anne bak! adamın yüzü simsiyah!

Annesi:

— Evet, yavrum, dedi. Onun sade yüzü değil, bütün vücudu siyahtır.

Çocuk hayretle sordu:

— Nereden biliyorsun?!

Sebebi

Değerli diş doktoru ve doçent Feyzullah Doğruer, bir aile toplantısındaydı. Neşeli neşeli konuşuyorlar, müşterek hatıralardan bahsediyorlardı.

Bir aralık ev sahibi, eski bir arkadaştan söz açtı:

— Aman, dedi. Ne midesiz adam olmuş. Önüne gelen çirkin, mendebur, kötü kadınla konuşuyor. Ne midesiz adam, ne midesiz adam!

Feyzullah Doğruer, gözlüklerini düzeltti:

— Tabii konuşur, dedi. Geçen sene ameliyat oldu, midesinin dörtte üçünü çıkarttılar.

Tanınmamak

Millet vekilliği henüz sallantıda bulunan Yavuz Abadan, hafta tatilinden istifade ederek İstanbula gelmişti. Karısına:

— Aman, diyordu. Biraz başımı dinliyeyim. Nedir o meclisin hayu huyu?

Beyoğluna çıkmışlardı. Degüstasyon'un önünden geçerlerken;

— Haydi, dedi. Şuraya girelim de, birer soğuk bira içelim!

Bir masaya oturdular. Yavuz Abadan, eskiden beri tanıdığı garsona seslendi:

— Vasili, bana iri bir duble bira ver. Biraz kilo alayım, bugünlerde çok zayıfladım.

Vasili hemen koştu, ellerini uğuşturarak Yavuz Abadan'ın bıılık bılık gerdanına, göğsüne baktı:

— Haklısınız, dedi. Çok zayıflamışsınız. Eğer sesinizi duymasaydım, imkânı yok sizi tanıyamazdım!

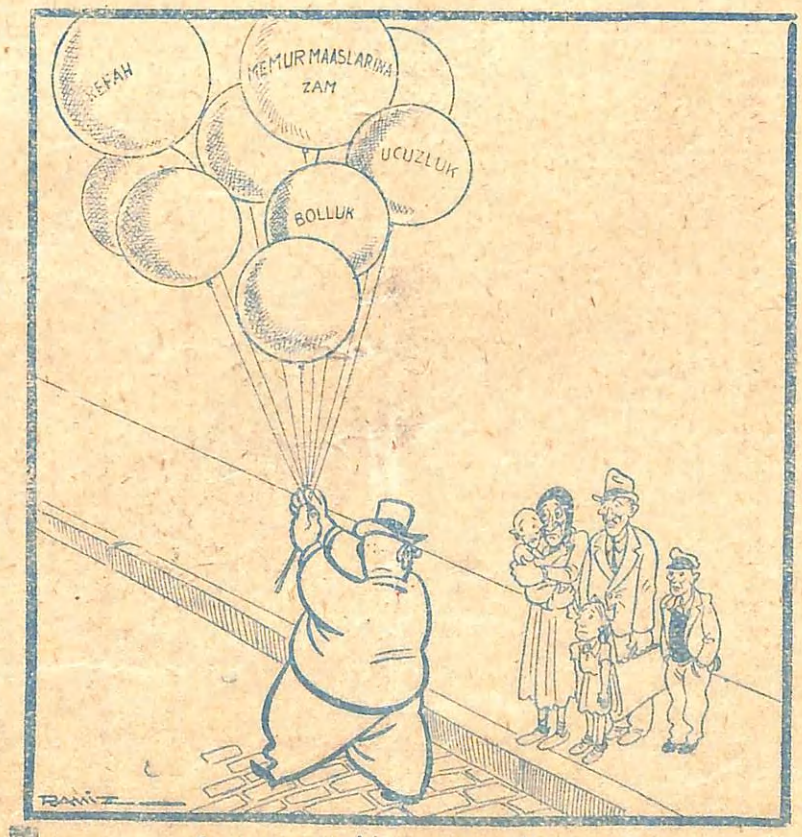

— Eeee, çocukları sevindiriyooor!

Bayram misafiri

Halil Lûtfi bayramda misafir ağırlıyordu. Ucuz tarafından kurtulmak için:

— Bir kahve içer misiniz? diye sordu.

Misafir:

— Hayır, teşekkür ederim, dedi. Kahve istemem.

— Öyleyse bir çay emreder misniz?

— Hayır, teşekkür ederim. Çay da içmem.

— O halde size bir şurup yaptıralım.

— Hayır, efendim, teşekkür ederim şurup istemem.

Bundan cesaret alan Halil Lûtfi, misafirin nasıl olsa bir şey içmiyeceğini düşünerek:

— Viski-soda? diye sordu.

Bu sefer misafir:

— Teşekkür ederim, dedi. Soda istemem.

İtizar

Tanin gazetesi şöyle bir itizarda bulunuyordu:

Havadislerimizin çokluğundan bugün "Beyazıt" tefrikamızı koyamadık. Okuyucularımızdan özür dileriz.

Bu havadisi okuyan Burhan Belge arkadaşına şöyle dedi:

— Galiba Tanin gazetesi tirajını artırmak için semtleri tefrikaya başlamış. Eğer havadislerinin çokluğu devam edersе, yakında şöyle itizarlara da rasgelebiliriz: Bugün Sulukule tefrikamızı koyamadığımız için özür dileriz.

Sebep

Gece yarısından sonra kör kütük evine gelmişti. Karısı:

— Bu saatte meyhaneden geliyorsun. Herif! diye bağırdı.

Adam cevap vermekte güçlük çekmedi:

— Tabii, karıcığım, orada sabahlayacak değilim ya...

SAYI: 10 CİLT: 1 Fiatı 15 kuruştur 13 EYLÜL 1946

Mizah

Çıkaran:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI

BAŞ KÖŞEDEN

Tıpış, tıpış !...

Padişahın biri şiir yazmak merakındaymış. Çok beyendiği bir şiirini; müsahiplerinden âlim, fazıl, hakikaten şair bir zâta uzatmış :

— Şunu bir iyice tetkik et,

Âlim, fâzıl, zât bu emri yerine getirmek için padişahın yazdığı şiirin mısralarını dikkatle gözden geçirmiş, bulduğu yanlışları düzelmiş ve iade etmiş. Padişah pür hiddet bağırmış :

— Vay nabekâr vay ! Sen kim oluyorsun ki benim şiirimi tashih etmiye yelteniyorsun ? Kaldırın sunu !

Adamcağızı tıkmışlar deliğe. Bir gün, beş gün, elli beş gün hapiste kalmış. Nihayet affa uğramış.

Gel zaman, git zaman. Bir sohbet esnasında padişah tekrar bir şiirini uzatmış :

— Şunu bir tetkik et, demiş. Bakalım düzeltilecek yerleri var mı ?

Adamcağız şiiri gözden geçirdikten sonra yer öpmüş avuca kalkmış, göğsünü kavuşturmuş :

— Devletlim, demiş. Kullarınıza emir buyurunuz beni hapisaneye götürsünler !

Matbuat suçları için yeni kanun tasarısında öyle ağır maddeler varki ; Küçük bir haberi bile nesr'etmek imkânsızlaşacak. Hürriyet kelâmı değil, hürriyeti selâmı bile, miskalle alıp vermiye çalışacağız. Aksi takdirde hapishaneyi boylamak, Edirnekapıdan tramvaya binerek Sirkeciye gelmekten daha kolay olacak.

Kanun kabul edildiği takdirde irili ufaklı muharrirler, muhbirler bir araya gelsek ve yargıcın huzuruna çıkarak :

— Efendim, nasıl olsa siz bizi tevkif edeceksiniz. İyisimi biz kendi ayağımızla huzurumuza geldik, lütfen hapishaneye gönderiniz !

Desek nasıl olur acaba ?

Mizahçı

Boğaz Uğruna...

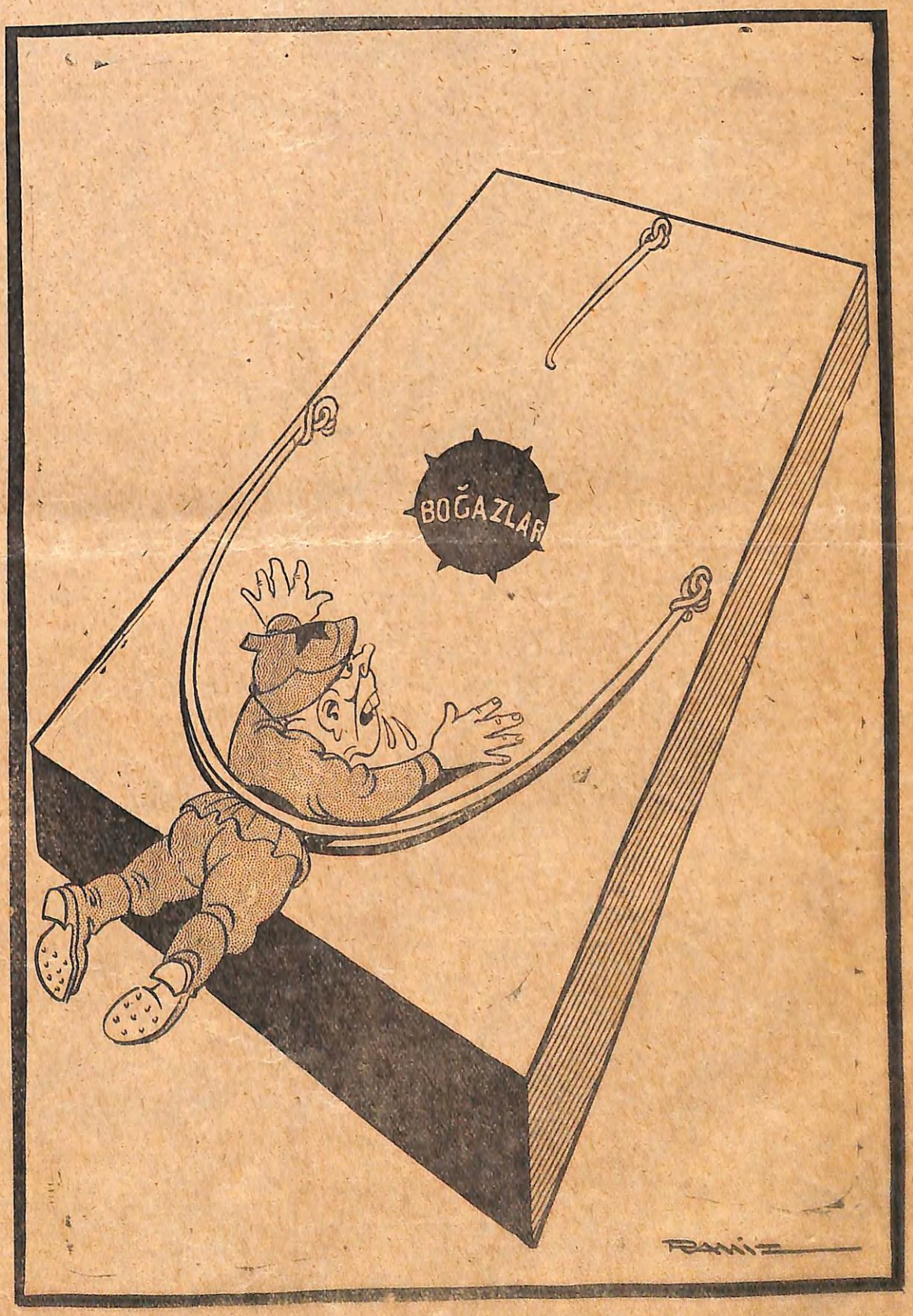

— Nasıl ? Kapan da kaçan mı ?!

Hükümet Ana üvey evlâdı (Basın)ı büyütüyor...

Eski âdetlerimizden: Kundak !

Haydanat Bilgileri...

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

BİT

II

İnsanlara musallat olan en küçük, fakat en tehlikeli bir parazittir. Onu bazen bilmeden başımızda taşırız, başımızı olmadık dertlere sokar : en hafifi tifüse yakalanır, ateşler içinde yana yana yataklara düşeriz. Aylarca doktor, mutahassıs elinde kalır, bazen canımızı zor belâ kurtarabiliriz. Fakat, kuvvet ve kudretten düşmüş bir halde. Ne bacağımızı sürükleyecek takatımız kalmıştır, ne cebimizde para.

Kâh sırtımızdan geçinen, kâh korkmuş gibi koltuğumuzun altına sığınan bu mahluk için atalar : Bit yiğitde bulunur ! diye bir lâf söylemişlerdir ama, buna inanmamak lâzımdır. Çünkü, bu lâfın edildiği tarihten sonra bu parazitten kurtulmak için insanlar birçok keşiflerde bulunmuşlar, birçok tecrübelere girişmişlerdir. Diyebilirim ki : Bütün medenî memleketlerden bu mahluk kapı dışarı edilmiş, ne sırtından geçinecek tırnağı, ne başı belâya sokacak hortumu kalmıştır. Âlimler, mücitler, mutahassıslar bunların hakkında öyle yazılar yazmışlar, halkı öylesine korkutmuşlardır ki, şayet bir tanesi gizlice medenî memleketlerden birine girmiş olsa bile orada sığınacak bir koltuk altı bulmasına imkân yoktur.

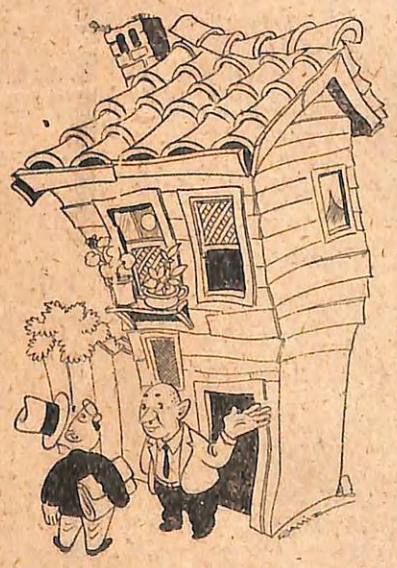

— İşte, bana intikâl eden tarihi bir ev.
— Kim bıraktı ?
— Hava parası almayan bir budala !

EŞEK

Kömür renkli iri gözlerinin güzelliğiyle meşhur, münis bir hayvandır. Bilhassa Sıpaları, sayın bayanlar tarafından çok sevilir, yanakları okşanır, öpülür.

Eşek; yük taşımak, araba çekmek üzerine binilmek gibi ağır işlerde kullanılan bir hayvandır. Şikâyet etmeden, fazla dehe çüşe lüzum kalmadan yapacağı işi yapar, gideceği yere gider; çok kahır çeker, meşakkate dayanır. Bu sebeble ve etliye, sütlüye karışmadığı için ismi safa çıkmıştır. Halbuki bir çoklarının, bir çok kurnazlıkları görülmüştür.

Talihleri ada gibi yerlerde oturur. Bunlar öteki hemcinslerine nazaran daha semizcedir; palanları, semerleri daha süslüdür. Hele sırtlarında taşıdıkları mahlukun kadın olduğunu hissettiler mi dehşetli sevinirler, adeta sırıtırlar, otuz iki dişlerini göstere göstere, kabara kabara, çalımlı çalımlı yürürler. Böyle bir sevincin hâlesi onları sardımı çok dikkatli olmak lâzımdır. Çünkü : Zıplamaya, anırmaya, çifte atmaya, hülâsa eşek şakası yapmağa kalkarlar.

Cedlerinin arasında Nasreddin hoca merhum tarafından ardına neft yağı sürülenleri vardır ki, bu usul fazla inatçılarına hala tatbik edilebilir.

Zengin veya fakir bir kimse bunlardan bir tanesini ele geçirdi mi işini gördürecek bir el ulağı, sırtınc tramvay ve otobüslerden daha rahat binilecek bir vesaiti nakliye bulmuş demektir.

Hatta bir rivayete göre, ölüsü bile para edermiş ve etinden gayet lezzetli pastırma yapılırmış !

PAPAGAN

Salonlarda ender bulunan mahlukattandır. Kendisine : " Hay hay !, bravo !, çok güzel !, münasiptir efendim ! " gibi kelimeler öğretilebilir, öğretilebilir ama, insana çok pahalıya mal olur. Bir defa bunun vücûdunu satın almak için sahibine ağırlığından fazla para vermek, sonra da bu kelimeleri öğretmek zahmetine katlanacak murebbiler tutmak lâzımdır. Eğer masrafına tahammül edebilirseniz onu âlim gibi, politikacı gibi de yetiştirebilirsiniz.

Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, bu süs hayvan nankör değildir Yediklerini hak etmek için şık kafesinin içinde türlü şaklabanlıklar eder, kahkalar koparır acı acı inler, efendilerine biraz neşe verebilmek, bulunduğu salonun havasına uyabilmek arzusiyle çırpınır; elinden gelebileni yapar taklalar, perendeler atar.

İnsana maddî değil bedii bir faydası olan, gülüp oynayan, söyleyip bağıran bu insan mukallidi hayvanın tek kusuru masraflı olmasındadır, yoksa her vatandaşa bunlardan bir tane edinmesini tavsiye ederdim.

İstanbul Yolunda

(Muhavere: Ankara Ekspresi Vagon Restoranında geçer)

Aldı Senihi Yürüten

Bakalım neler dedi?

Ankaradan dün akşam yola çıktık katarla,
Vardık ilk istasyona kırk dakika rötarla.

Aldı Şükrü Koçak,

Bakalım neler dedi?

Bilmiş olsam, acaba kiminle çıktın yola:
Muhtemel ki yanında düztaban bir zat ola!

Aldı Senihi Yürüten

Haberim yok tabanın iğrisinden, düzünden;
Bence rötar, geç kalan marşandizin yüzünden:

Aldı Şükrü Koçak

O halde kruvazman biraz geçikmiş, tamam;
Ben treni trenin üstünden atlatamam.

Aldı Senihi Yürüten

Tren, insan değil ki atlayıp gidiversin;
Fakat çift ray yapınca bu işi halledersin!

Aldı Şükrü Koçak

Umumî sulha kadar işler yerinde rahat;
Tek rayla, yarım rayla idarei maslahat.

Aldı Senihi Yürüten

Bu işi halletmenin varken henüz kolayı
Ta barışı beklemek, bilmem, neden dolayı?

Aldı Şükrü Koçak

Tam barış saatini iki dakika geçe
Sipariş vereceğiz çift ray için İsveçe.

Aldı Senihi Yürüten

Beklemeğe ne hacet İsveçten siparişi;
Karabük fabrikamız başarır binbir işi!

Aldı Şükrü Koçak

Sende varken bu akıl, bırakamam yakanı;
Eksik olma, yarının ulaştırma bakanı!

Aldı Senihi Yürüten

Tavsiye mi tutarsan çift olur tek rayımız;
Hem fabrika ferahlar, hem işçi alayımız!..

Deyip Kestiler.

Deli Ozan

Tedavi

Göz doktoru Nuri Fehmi Ayberk, muayenehanesine giren hastayı her zamanki nezaketile karşıladı. Adamın, gözleri kızarmış, akları kıpkırmızı olmuş, siyahları acaip bir halde buğulanmıştı.

Muayene ettikten sonra adama bir reçete verdi:

— Merak etmeyiniz, dedi. Bu ilacı kullandığınızdan yirmi dört saat sonra hiç bir şeyiniz kalmaz.

Hasta, hemen elini cebine attı, iki tane on liralık çıkardı, masanın üstüne koydu.

Nuri Fehmi, on liralığın bir tanesini iade etmek istedi:

— Benim vizitam on liradır!

Hasta, Nuri Fehminin kendisininki gibi akları kızarmış, bebekleri buğulanmış olan gözlerini işaret etti:

— Öteki on lirayı da, dedi. Kendinizi tedavi etmeniz için veriyorum.

Fotograf çeken — Teşekkür ederim, bu kadar poz kâfi.
Kız — Size göre öyle, birde arkada içini çekenlere sor bakalım!

Susturucu Cevap

Nurettin Artama, muziplik olsun diye okuyucularından birisi şu suali sordu:

— Gebe bir köpek yanlışlıkla odun parçası yutarsa ne olur?

Nurettin Artam düşünmeden cevap verdi:

— Yavruları koltuk değneğiyle doğarlar.

Tünelde

İki sevgili trenle bir uzun yolculuk yapıyorlardı. Derken tren birdenbire bir tünele girdi.

Bir müddet sonra çıktıkları vakit erkek dedi ki:

— Biliyormusunuz... Bu tünel, tam üç milyon liraya çıkmıştır.

Kız, dudaklarının kırmızısını tazeleyerek:

— Kaç liraya çıkarsa çıksın... Ben şuna inanıyorum ki, her meteliği tam yerine harcanmış bir paradır.

Benimle bir gececik came haba girme misin,
Beni günaha sokup sen sevaba girme misin ?

"NEDİM"

Sayfiyede Yeni Kibarlar :

– Karıcığım, haydi çabuk tur'unu yapta gel, pantalonu giyip vapura yetişeceğim !

Bulabilene Aşk olsun!

Susuz süt,

Asidi az zeytinyağı,

Sinemaya beraber giden karı koca,

Her hangi bir şeye itiraz eden dalkavuk,

Efendisinin aleyhinde bulunmayan çanak yalayıcı,

Seçimi kazanmasına ihtimal olmayan Halk Partili,

Doğru söze darılmayan bir adam,

Falih Rıfkı'nın küfürsüz bir makalesi,

Tanin gazetesinde demokrasi lehine çıkmış bir yazı,

Bilâl Akba tarafından verilen yüz kişilik ziyafet,

Öksürüksüz ve aksırıksız okunan radyo proğramı,

İçinde birkaç yanlış bulunmayan ansiklopedi,

At yarışlarına hile karışmadığını söyleyen bir meraklı,

Taksitini zamanında veren borçlu,

Sevdiği adamın bir elbiselik kumaş almasını beklemiyen bir kadın,

Sarraf dükkânlarının önünden geçerken ağzı sulanmayan bir hırsız,

Tadil edilmeyen kanun,

Vapura bile bedava bindiği halde Ankara otobüslerinde bilet almayan bir millet vekili,

Avrupa malı diye satılmayan yerli kumaş,

Kız — Başarmak için her yere atılmalı.
Erkek — Veya her yerden atılmalı.

Karnesiz ekmek günlerini aramayan bir lokanta,

Devlet parasiyle işleyen ve zarar etmeyen bir müessese,

Apartıman sahibi olmayan doktor,

Buruşmayan vistra kumaş,

Rengini atmayan Amerikan puplini,

Kendisine müracaat eden hastalara yatak veren bir hastahane,

Nişantaşı manavlarına uğrayan belediye zabıtası,

Basın ve Yayın Umum Müdürlüğü İstanbul şubesinde ansiklopedi mütahassısı olmıyan bir memur,

Pazar günü evinde bulunan doktor,

Düşünceye dalmamış olan altın spekülâtörü,

Hükûmetin aldığı son kararlar karşısında yeni bir vurgunculuk türüğünü aramağa kalkmamış karaborsacı,

Devlet Bakanlığı tasarısının kabulünden sonra ümide düşmemiş olan millet vekili,

Pis sokaklardaki evlerden alınmayan tanzifat vergisi,

Üsküdar tramvaylarına binebilen bir talili,

Ulus gazetesinde birbirini tekzip etmeyen iki baş muharrir,

Zamanında verilen Anadolu ajansı bülteni,

Bozukluk para bulabilen bir esnaf,

Trenlerde temiz bir kompartıman,

Merdüvenomanizme uğramamış bir İstanbul sokağı,

Geceleri korkulmadan geçilebilen köpeksiz bir sokak.

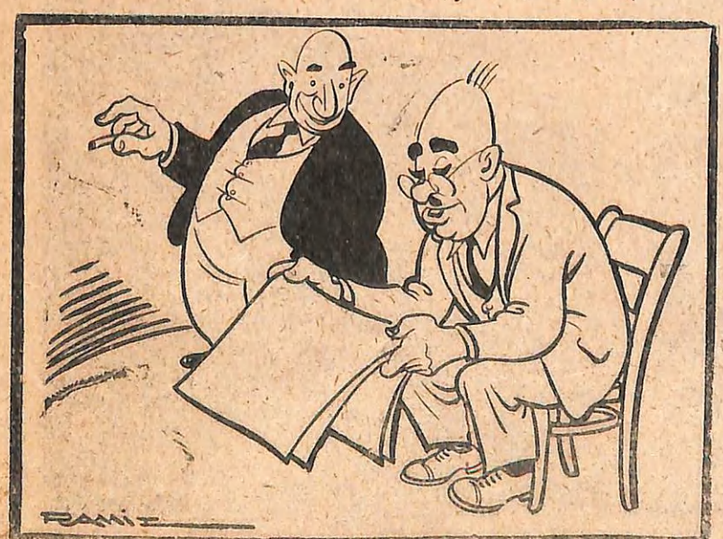

— Amerikanın en zengin adamı (Karneci) imiş...
— Ekmek karneleri kalktığı güne kadar bizde de öyleydi!

Çömezin Röportajları:

10

Artacak Maaşlara dair

Çizen: RAMİZ

Çömez— Hayırlı olsun, maaşınız artıyormuş..

Küçük Memur— Allah hayıra tebdil etsin, biz de iki aydır aynı rüyayı görüyoruz!

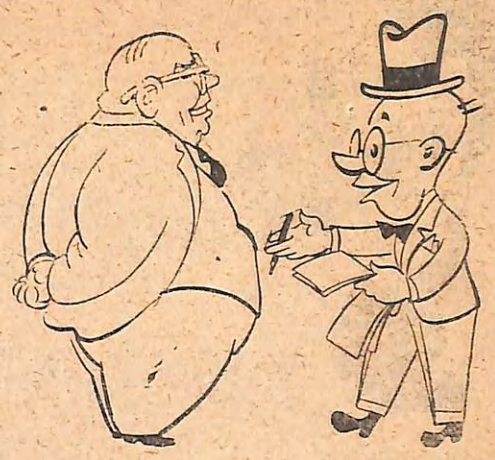

Çömez— Maaşlara zam yapmanız bir fedakârlıktır.

Hükûmet— Tabii, evvelkilerden daha hovardayız, hiç olmazsa vaadini verdik..

Çömez— Bu maaş zammının icrası sizi de sevindiriyor mu?

Alacaklı— Tabii, alacağımız icraya gitmeden elimize geçecek demektir.

Çömez— Memurların zammından size de fayda var mı?

Karaborsacı— Komşuda pişer, bize de düşer!

Çömez— Siz de zamma memnun oldunuz mu?

Kadın— Kadın olur da zam parasından memnun olmaz olur mu?

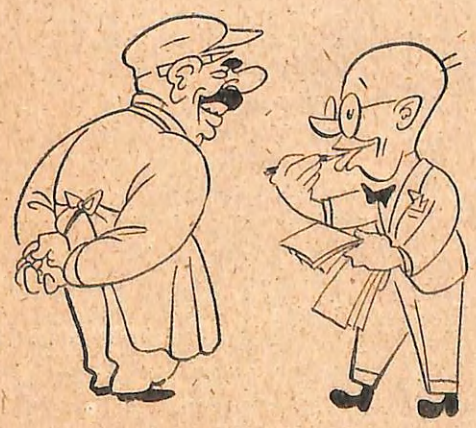

Çömez— Maaşlara zam olursa size faydası olur mu?

Bakkal— Bakalım, biz de fiyatlara zam edince anlıyacağız!

Çömez— Sen ne oynuyorsun?

Tüccar— Paraları memurlar alacak gülüp oynayıp bizi bulacak diye!

Çömez— Zamdan size de pay varmı?

Büyük Memur— Pek yok, ancak arslan payı!

Hikâye

Bir Oyun

Yazan:
ÇALÇENE

Vapur köprüden hareket eder etmez Şakir bey, sayifiye komşusu Necati Beyle konuşmağa başladı. İlk sözler, Tarabyanın bu sene çok kalabalık olduğuna dairdi. Necadi bey :

— Aman, diyordu. Ne eğleniyorum, ne eğleniyorum. Hani akşamın gelmesini iple çekiyorum.

Birden sordu :

— Bu akşam mehtaba çıkacak misiniz ?

Şakir bey dudaklarına bir cigara iliştirdi :

— Hiç çıkmaz olur muyız ? dedi. Zaten gazinoya gideceğim. Bizimkiler beni orada bekleyecekler.

Necati bey ayak ayak üstüne attı :

— Doğrusu, dedi Tarabya mehtablarda harikulade oluyor. O koy, o karşı sahiller adeta gümüşleniyor. Ya akşam üstleri. O nefis kadınlar. O sortlu, bisikletli genç kızlar.. O piyasalar. Sanki her şey, mehtap, deniz, martılar, şarpiler : " sevişiniz ! " diyor insanlara !

Necati bey içini çekti :

— Ah sevişmek.. ne tatlı şey !.

Şakir beyin birden midesi bulandı. Bu söz günlerdenberi kafasının içinde kımıldanan şüpheyi bütün canlılığıyla, karaya vurmuş bir yunus balığı gibi meydana çıkardı : Evet sevişmek tatlıydı. Fakat bu söz, Necati bey gibi ezelî ve ebedî bekârlara hoş gelebilirdi. Yoksa kendisi gibi evli hem de genç, güzel, fıkırdak bir kadınla evli erkekler için çok tehlikeli olabilirdi bu söz.

Manasız bir kıskançlığa düşmemek için uzun uzun düşünmek icab eden bir mesele karşısındaydı.

Karısı Aydanla beş senelik evliydiler. Bu kolejli hoppa kız, kendisinden yirmi yaş küçüktü. Nikâhları kıyıldığı gün, birçok yakın arkadaşları :

— Eyi yapmadın, demişlerdi ona. Karı hem senden çok küçük, hem harikulade güzel. Başına dert aldın !

Bu söz, belki doğruydu. Fakat Şakir bey bir kere gönlünü kaptırmıştı ona. Elinden kaçırmamak, gözünü dışarda bırakmamak için her türlü fedakârlığa katlanıyor. yetmiş seksen bin lirayı bulan yıllık kazancının mühim bir kısmını ona sarf ediyor; Aydan büyük bir lüks içinde yüzüyor, şımarık bir bebek hayatı yaşıyor, sosyetenin tek yıldızı halinde pırıl pırıl yanıyordu. Etrafını çeviren birçok genç vardı. Aydan onlarla gezmekten, onlarla dans etmekten büyük bir zevk duyuyor, Şakir bey arada bir şüphe uyandıran bir söz söyledi mi, kaşlarını hafifçe çatıyor, incecik dudaklarını büküyor, menevişli gözlerinde bir ışık parlıyor :

— Sen beni ne zan ediyorsun. diyordu. Onlar benim arkadaşlarım. Sadece arkadaşlarım. Ben kendimi paraya, güzelliğe değil, kafanın içindeki cevhere, zekâya teslim ederim !

Sonra gamzeli yanağını kocasına uzatıyor, ince uzun parmaklarıyla Şakir beyin kafasını gösteriyor :

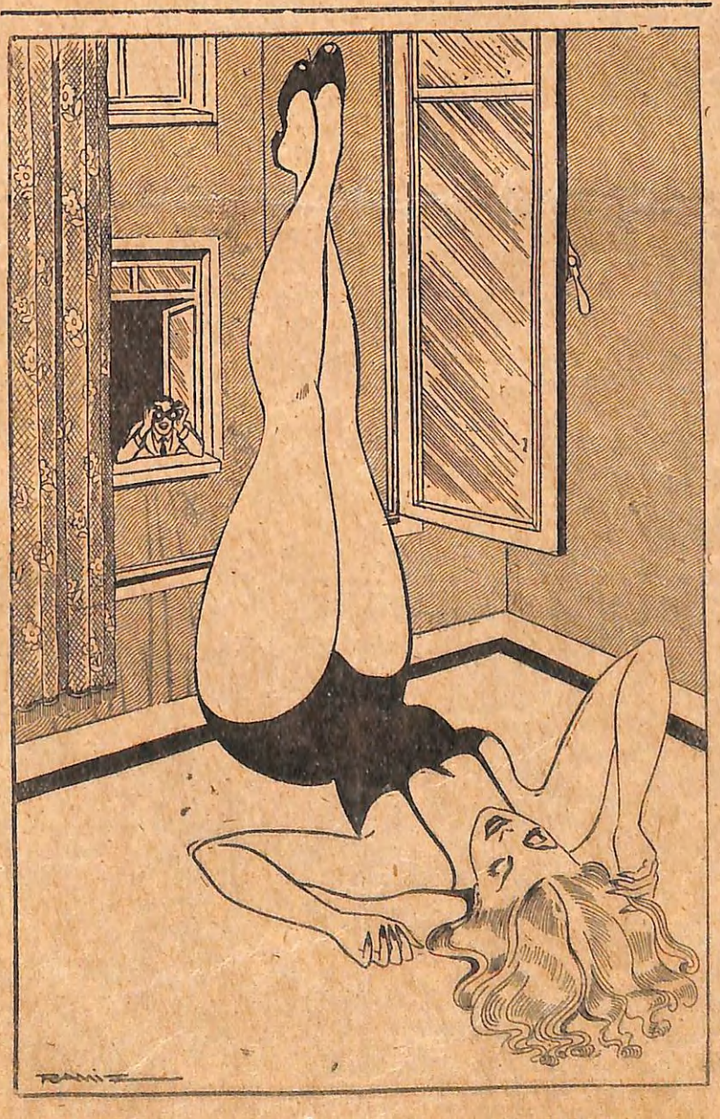

— Sporun dehşetli tesiri var, yağları eritmek için ben yapıyorum, karşı evdeki delikanlı eriyor !

— Ben bunun içindekine hayranım ! diyordu. Bunun içindekiler için ben senin karın oldum.

Aydan hakikaten deli dolu yaşamasına rağmen temiz kalmış bir kadındı. Şakir bey buna tamamiyle emindi. Öyle olmasa bu şımarık, bu güzel kadın hususî anlarında bu kadar kendisinin olamazdı.

Hele evlendiklerinin ikinci senesi bir de çocukları olunca, etrafta dönmekte olan dedikodularla birlikte Şakir beyin kafasını tırmalayan şüphe yumurcakları da bir daha başlarını kaldıramaz oldular.

Aydan, iyi bir anne olmuştu. Vakıa çocuğunu emzirmiyordu ama, dadının en küçük bir ihmalini bile gözden kaçırmıyordu. Meselâ, bayıldığı tenise artık hergün gitmiyordu. Soranlara :

— Ne yapalım, diyordu. Analık biraz mahrumiyet ister !

Gece, alkol alırsa çocuğunu katiyen yanına yaklaştırmıyor :

— Minnacığımı zehirliyemem ! diyordu.

Bütün bu halleri Şakir beyin ağzını kulaklarına vardırıyor, vaktile evlenmesini doğru bulmayan arkadaşlarına :

— Nasıl, diyordu. Gördünüz mü ev kadınını ? Malı gözünden anlarım ben, kaçın kurrasınız ? Bize de lo lo lo olur mu?

Doğrusu arkadaşları da hayrette idiler. Hakikaten lo lo lo olmuyordu !

Lâkin bu sene Tarabyada Aydana bir fabrikatörün züppe oğlu musallat olmuştu. Aydan da ondan hoşlanmıştı : denize beraber gidiyorlar, rıhtımda beraber balık tutuyorlar, bisiklet yarışına çıkıyorlar, öğle uykusuna bile aynı saatte yatıyorlardı.

Vakıa bunlar, bundan evelki senelerde de Aydanın herkesle yaptığı şeylerdi. Fakat gel görki : alemin ağzı torba değildi. Türlü lâflar çıkarıyorlar, bıyık altından gülümsüyorlardı.

Şakir bey kararını verdi,

Tarihten Fıkralar :

XV inci Louis'nin şarapları

Fransız kıralı XVinci Louis ava çıktığı zaman yanındakiler daima beraberlerine elli şişe şarap alırlarmış. Kıral hiç içmezmiş amma, diğer bütün avcılar elli şişe şarabı içip bitirirlermiş.

Bir gün kıral da susamış ve bir az şarap istemiş O sırada bütün şişeler çoktan boşalmış bulunuyormuş Şimdi ne yapacaklar ? Herkes kıralın öfkeleneceğinden korkarak titremeğe başlamış.

Fakat kıral, vaziyeti öğrenince sadece : " Emrediyorum " demiş; " Bundan sonra ava çıkarken elli bir şişe şarap alacaksınız ! ".

Yumurta bol amma...

İngiliz kıralı I inci George birgün Felenmenk'e gitmiş. Mola vermek ve atları değiştirmek için durdukları bir köyde karnı acıkmış, taze taze yumurta yemek istemiş

Derhal haber göndermişler ve Felemenkli köylülerden biri dört-beş yumurta getirip, tanesine ikiyüz florin istemiş.

Kıral : " Bu nasıl şey ! " diye hayret etmiş. " Bir yumurta ikiyüz florin alırmı ? Yoksa yumurta burada bu kadar nadir bir şey mi ? "

Köylü hemen cevap vermiş :

" Hayır efendimiz Burada yumurta gayet boldur. Amma, köylümüze kıraller pek az uğrarlar. "

---

karısına söyle diyecekti :

— Yavrucuğum senden eminim. Karda leke var, sende yok. Sakın aklına birşey gelmesin. Fakat dedikodulara da kulak tıkamak pek doğru değildir. Şu Suatla arkadaşlığını biraz gevşet !

Iskeleye çıktığı zaman çocuğuyla dadasını gördü. Aydan meydanlarda yoktu. Halbuki, gazinoya gidecekleri akşam kendisini mutlaka karşılardı. Dadıya sordu :

— Nerde hanım ?

Onun ağzını açmasına meydan kalmadan üç yaşındaki çocuğu Erdoğan atıldı, peltek diliyle :

— Annem, dedi. Suat Ağabeğimle evde doktorculuk oynuyorlar.

— Doktorculuk mu oynuyorlar ?!

Erdoğan, kıvır kıvır saçlı başını salladı :

— Evet, dedi. Biz evden çıkmazdan evel annemin odasının önünden geçiyordum. İçeriden Suat ağabeğimin sesi geliyor, anneme söyle diyordu : " Nolursun şekerim soyunuver, şu kombinezonunu da çıkar ! "

Hatırlamış

Doğan Nadi, bir kadın arkadaşiyle yeni satın aldığı otomobiline binmiş, Beyoğlundan geçiyorlardı. Doğan elinde bulunan gazeteyi ayaklarının ucuna düşürdü, almak için eğildi. Kadın Doğan'ın vaktinden evvel ağarmış saçlarını görünce, birden:

— Aman, dedi. İyi ki aklıma geldi. Şurada, pasajda rönar arjantinim vardı, gidip onu alalım !

Çare

Kömür tevzi müessesesi İstanbul şubesi müdürü Şefik Kavur, Pazar günü evinden çıkmamağa, istirahat etmeğe karar vermişti,

Kapı çalındı, şöyle, böyle tanıdık bir sima. Kömür gününün evvele alınmasını rica ediyor.

Arkasından bir başka, onun arkasından bir başka ricacı daha. Şefik Kavur baktı ki: Bu müz'iç insanların arkası gelmiyecek, istirahat günü berbat olacak, hemen hizmetçisini çağırdı:

— Kim gelirse gelsin, evde yok diyeceksin, baktınki gelen kolay kolay gidecek cinsinden değil, o zaman şöyle söylersin: "Bey şimdi çıktı, arkasından koşarsanız yetişirsiniz!"

Treni kaçırmış

Küçük Fatoş o gün sabırsızlıkla teyzesini bekliyordu. Akşam oldu. Teyzesi yerine bir telgraf geldi:

"Treni kaçırdım. Yarın yine ayni vakitte yola çıkıyorum."

Telgraf okununca Fatoş annesine döndü:

— Peki ama, anne, dedi. Teyzem yarın da ayni vakitte yola çıkarsa treni kaçırmaz mı?

Mademki tanıyor...

Birgün gazetede şöyle bir ilân çıktı,

"Yolda düşürdüğüm para cüzdanımı yerden alan adamı gördüm. Kendisini tanıyorum. Geri getirdiği takdirde kandisini dava etmiyeceğim."

Ertesi gün ayni gazetede şöyle bir ilân vardı:

"Cüzdanını düşüren adam, onu yerden aldığını gördüğü kimsenin evine teşrif etmesi rica olunur."

Tavsiye

Aklının bir tahtası eksik olduğundan şüphelenen bir hasta birgün Fahrettin Kerim'i görmeğe geldi. Kerim doktor hastayı muayene etti, bazı tavsiyelerde bulundu.

Adam teşekkür etti ve şapkasını alıp kapının yolunu tuttu.

Doktor hastanın arkasından seslendi:

— Affedersiniz, ücreti unuttunuz?

— Ne ücretini?

— Size verdiğim tavsiyelerin ücretini.

Hasta güldü:

— Merak etmeyin, doktor, verdiğiniz tavsiyelerin hiçbirini tutmıyacağım. Boş yere neye para vereyim?

Şikayet

Çallı İbrahim dert yanıyordu:

— Geceleri sokaklarda sarhoştan geçilmiyor, birader. Geçen akşam bir ziyafetten dönüyordum. Biraz içmiş, keyifli keyifli yürüyordum. Sarhoşun biri elime basmaz mı? görülmemiş şey bu doğrusu! artık bu kadarı da ayıp!

Yeni bir program

Ulus sekreteri Münir Berik Hikmet Münir'in aynı zamanda Ankara radyosunun baş spikeri olduğunu bilmiyordu. Onu Radyoevinde görünce şaşırdı ve sordu :

— Hayırola, burada mı çalışıyorsun?

— Evet... Aynı zamanda burada..

— Hayret.. Ben senin müzisyen olduğunu bilmezdim. Ne çalıyorsun? Piyano mu?

— Hayır.

— Keman mı ?

— Hayır.

— Kanun yahut santur mu?

— Hayır canım.

— Kemençe, tef veya lavuta mı ?

— Bilemedin.

— Söyle Allah aşkına... Öyle ise ne çalıyorsun?

Hikmet Münir, hemen her gün her gece okumakta olduğu ajans, konuşma, ilan, konferans ve bir sürü şarkı isimlerini hatırına getirerek:

— Çene çalıyorum dostum, dedi. Ben de çene çalıyorum!

Mesafe

Hâkim şahide sordu :

— Suçlunun, karısına iki el tabanca sıktığını görmüşsün.

— Evet, efendim.

— Peki, ateş edildiği zaman sen ne kadar mesafede bulunuyordun?

— Birincisinde on metre kadar yakındaydım.

— Peki, ikincisinde?

— Yüz metre kadar vardı.

Korku

Dört kişilik kompartimanda bir kadın, bir erkek, iki kişi idiler. Bir aralık adam dışarı çıktı. Biletçinin eline bir iki buçuk liralık sıkıştırarak:

— Bana bak, kuzum, dedi. Ne olur, bizim kompartimana bir iki yolcu daha koy da karımla yalnız kalmıyayım.

İmtiyaz Sahibi
ve Neşriyat Müdürü: M. N. ÜYKEN

Basıldığı yer:
PULHAN MATBAASI — İstanbul

TOMBUL TEYZE

Tombul Teyze — Görenler iri bir balık tuttuğumu sanacak. Halbuki, kocama yüzme öğretiyorum!..

T. T POSTASI

Bor : Mahmut Gönen

S — Teyzeciğim, yeni taşındığınız köşkünüzde rahat olmadığınız bizlerle eskisi gibi konuşmayıp susmanızdan anlaşılıyor. (Bor) umuza teşrif ederseniz tedavi olur şifa bulursunuz. Acele cevap beklerim selâmlar.

C — Yeni köşkümüzde çok rahatız. Şimdilik dostlarımızı ağırlamak için büyük hazırlıklarla meşgulum. Ayrıca araya giren düğün patırdılarını savmak için de hayli yoruldum. Bu sebeplerle beni hoş göreceğinizi umarım. (Bor) a gelemiyeceğim, burada şifayı buluyorum!

Çarşamba: E. Atalay

S — Tombul Teyzeciğim, Sıska Dayı ile siz vücutça birbirinize muhalifsiniz, acaba particilikte de muhalefetiniz var mı? Hangi partidensiniz?

C — Benim tombul ve yumuşak vücuduma mukabil, ince bir ruhum vardır. Kocamı da tam benim aksim olarak kabul ederseniz muvazene hasıl olur. Demek ki birbirimize uygunuz.